

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribvlationibvs huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

VII. Quòd regnante hæresi potißimum sese ostendat ac manifestet bonitas
Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

CAPVT VII.

*QVOD REGNANTE HÆRESI
potissimum sese ostendat ac mani-
festet bonitas Dei.*

SI Deus mirabilis est quando suam
aduersus Hæreticos potentiam &
sapientiam demonstrat, haud minus mi-
rabilis est, dum immensam suam contra
illos ostendit bonitatem. Etenim in quo
melius apparere posset infinita Dei bo-
nitas & clementia, quàm in eò, quòd ni-
mirum tanta (vti supra memorauimus)
bona, ex tam horribili Hæresis malo pro-
ducat? omni profectò admiratione di-
guum est, Deum ad eò bonum & beni-
gnum esse, vt ipsi malorum omnium hu-
ius mundi maximum & supremum, ad
tantam vtilitatē seruire cogatur. An non
mirū est, quòd nec dæmonū malitia, nec
tyrannorum crudelitas & potentia, nec
vniuersæ vires sufficiāt, ad disperdendū,
vel vnū suorū Electorum. Euidētissimū
sanè hoc immensæ bonitatis suæ est ar-
gumentum. Atque hac ratione Deus ex
somo & supremo peccato, crudelissi-
ma scilicet atque ignominiosissima dile-
cti filij sui morte, summum ac supre-
mum produxit bonum, nempè vniuersi
humani generis redemptionem, mundi

conuersionem, & infinitæ ac immensæ
 bonitatis & misericordiæ suæ manifesta-
 tionem. Ex Tyrannorum quoque per-
 secutione, procreauit ac generauit fortitu-
 dinem, cōstantiam, & triumphum ma-
 tyrum, Ecclesiæ catholicæ defensionem,
 & inimicorum suorum confusionem.
 denique ex peccatis quæ indies per-
 mittit ac tolerat, clementiā & bonitas
 ipsius clarissimè apparet, dum nimirum
 ea patitur & condonat; partimque fragi-
 litatem & miseriam hominis in peccati
 incidentis recognoscimus, partim etiam
 resurgentes nos ipsos contemplamur, &
 humiliati atque confusi pœnitentiam
 agimus, & cauemus ne relabamur, quia
 & compatimur cadentibus, consolamur
 lapsos, & auxiliamur resurgentibus. *Ver-*
D. Paulus inquit: Scimus quoniam diligen-
tibus Deum omnia cooperantur in bonum.
 Supra quæ Apostoli. verba plurimi anti-
 qui Patres asserunt, etiam peccata ab ip-
 sīs commissa, prodesse & seruire illis in
 bonum. Quemadmodum enim Sapiens
 & expertus Medicus, tunc potissimum
 artis suæ excellentiam demonstrat, quā-
 do morbus grauissimus & quodam mo-
 dō incurabilis est: ita quoque sapientiss-
 imus ac supremus Medicus Deus, tunc
 maximè ineffabilem bonitatem suam ostende-

Rom. 8.

stendere ac declarare solet, quando nimirum iniquitates nostras patienter tolerat, & inæstimabilia bona ex iisdem producens, vitam sanitatemque nobis largitur, qui iam mortui censebamus. Simili quoque modo manifestatur benignitas Dei, quando videlicet seipsum communicat hominibus, adeoque diuino suo amore illos accendit, vt ipsius ac veritatis causa mori omninò non recusat. Nam sicut nullum est certius indicium bonitatis & dilectionis Dei erga genus humanum, quàm quòd vitam suam nobis donauerit, & in crucis patibulo suspensus pro peccatis nostris mortuus sit: eodem modo homo, nec compensare id ipsum pro suo modulo melius, nec suum erga Deum amorem apertius declarare potest, quàm si effuso sanguine pro Christi nomine moriatur. quia vt ait ipse Dominus apud Ioannem: *Maic- Ioan. 15.*
rem hac dilectionem nemo habet, vt animã suam ponat quis pro amicis suis. Et Aposto- *Rom. 5.*
lus Paulus: cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. Et veluti mors Christi in cruce, certissimum ac superemum est amoris sui erga nos testimonium: sic quoque mors hominis pro Christi nomine ac veritatis defensione tolerata, manifestissimum & efficacissimum

mum signum est nostræ dilectionis in
 Deum. Sed tam in hoc quàm in illo, mi-
 rabiliter Deus suam reuelat bonitatem
 nisi enim Deus dulcedine suauitatis sua
 hominem præueniens, eundem viuis
 charitatis suæ flammis incenderet, nul-
 latenus per se diuini amoris igne tanto-
 perè flagrare posset, vt neglecta & despe-
 cta vita propria, crudelissima ipsius car-
 sa subeat ac patiatur tormenta; ita, vt
 quamuis omnes cum antiqui, tum mo-
 derni, seu nostri temporis Martyres in
 Angliâ, Galliâ, & Belgio, pro amore Dei
 & Christianæ veritatis defensione libe-
 ter ac spontè sanguinem suum perfuso-
 rint, tamen illa eorum constantia, perse-
 uerantia, & bonitas certissimum & aper-
 tissimum est bonitatis Dei argumētum,
 à quo tantam gratiam consecuti sunt.
 Quia sicut Sol fons & origo est vniuersi
 luminis, & sine ipso omnia obscura ac
 tenebrosa sunt, & vbi maximum lumen
 ibidem & maxima Solis censetur partici-
 patio: sic etiam Deus summum & infini-
 tum bonum, fons & principium est totius
 bonitatis, adeò vt nihil præterquam
 per ipsum bonum esse possit, & vbi cle-
 rissimi ac splēdidissimi bonitatis radij,
 ibidem & maxima æternæ bonitatis est
 participatio. Ideoq; cum in nece Marty-
 sua

num
 app
 cess
 bon
 que
 casio
 P
 cta,
 duct
 dam
 & cō
 incē
 mar
 lus:
 sunt,
 dum
 ac vi
 flum
 max
 aliq
 tæ fu
 vent
 abdu
 cto t
 ctis t
 secta
 auda
 debi
 à qu
 to

rum maiora huiusce bonitatis & amoris
appareant ac manifestentur indicia, ne-
cessariò sequitur maiorem adhuc diuinæ
bonitatis superesse participationē, Deū-
que Hæresis, seu diuersarum sectarum oc-
cassione bonitatē suā maximè reuelare.

Præter vtilitates & commoda iam di-
cta, quæ Deus ex Hæresi prolata & pro-
ducta electis suis tribuit, sunt & alia quæ-
dam, vt nimirum per eandem probetur
& cōfirmetur fides nostra, excitetur spes,
incēdatur charitas, & veri amatores Dei
manifestentur. Nam, vt inquit Aposto-
lus: *Oportet hæreses esse: vt & qui probati
sunt, manifesti fiant in vobis.* Quemadmo- I. Cor. 11
dum enim domus fundatæ supra firmam
ac viuam petram, aquarum eluiones,
fluminum inundationes. & tempestates
maximas sine detrimento aut damno
aliquo sustinent; contrà autem ædifica-
tæ super arenam, facillimè à quolibet
vento quassatæ, & euersæ cataclysmis
abducuntur: pari ratione animæ in san-
cto timore & amore Dei fundatæ, cur-
ctis tentationibus, insidijs, & importunis
sectarum ac Hæresum iusultationibus
audactè resistere solent; è contrario
debiles, infirmæ, seu malè fundatæ,
à quolibet minimo strepitante ven-
to penitus euersæ prosternuntur.

Et

Et multum profectò refert probos omnibus innotescere, militesque cum hostibus confertis inter se manibus preliari, quò vel sic animosi, fortes & audaces, a timidis & meticulosis dignoscantur, quippè qui ante pugnam sub eodem vexillo militantes, dignosci non poterant.

CAPVT VIII.

QUOMODO REGNANTE HÆRESI nos gerere debeamus.

Licet Deus adeò clemens, benignus, & misericors, vt tot ac tantas ex Hæresi (quemadmodum præcedenti capitulo declarauimus) producat, & generet vtilitates; nihilominus tamen eandem nos detestari, & veluti pestilentiam fugere, ac deuitare oportet, nã Hæresis per se non solum nihil boni profert, verum etiam miseras animas venenoso ac pestifero halitu suo infectas trucidat: at tamen Deus ita bonus & potens est, vt venenum in salubrem theriacam, & mortem conuertat in vitam.

Sed quonam modo, aut qua ratione Hæreses earumque auctores & sectatores fugere ac detestari debeamus, pluri-